

DOBRODRUŽNÉ LISTY OD FÉLIXA ❄️

Zajačik spoznáva našu modrú planétu

Napísala Annette Langen
Ilustrovala Constanza Droop

slovar

Bez nového Sofiiho a Félixovho tajného plánu
by sa to všetko nestalo!

„Keby som tak mala naozajstný balón,“ snívala Sofia s otvorenými
očami, „potom by som cez veľkú prestávku vzlietla zo školského dvora a mohla by som
vyskúšať, ako sa plúje z takej výšky!“

Félix okamžite pochopil, že by to bola úplná senzácia a oduševnene prikyvoval ušami.
Sofia tak tuho rozmýšľala, až sa vrtala prstom v nose. Kde by zohnala potrebný materiál?
Ako by vzlietol? Zrazu si všimla dve červené balónové srdcia, čo sa vznášali nad
stoličkou. Kúpila ich za svoje vreckové na svadbu mamy a otca – ale teraz by si ich na
chvíľu požičala.

„Félix, najskôr zostrojím balón pre teba,“ zašepkala a zmizla s ním v pivnici.

Zrazu čosi zahrmotalo v kuchyni, potom zavrzgali dvere na terase a konečne sa objavila Sofia. V rukách držala slamený košík

na chlieb a nad ním dva červené balóny. V košíku sedel Félix, držal minikameru aj malý batoh, a aby náhodou neprechladol, okolo krku mal uviazaný modro-biely pásikavý šál.

„Nemusíš sa báť,“ povedala

Sofia a ukázala mu špagát zo šarkana.

„Uviazala som štvoritý uzol a špagát držím veľmi pevne!“

Félix prikývol.

Sofia mu zašepkala do uška:

„Dávaj si na seba pozor!“ A pritlačila mu prstom noštek.

Červené balóny pomaly stúpali nahor.

Najprv smerovali k oknu detskej izby
a potom leteli ku komínu.

„Veľa šťastia, Félix!“ zakričala Sofia.

Balóny stúpali stále vyššie a vyššie. Len

či sa Félixovi v tej výške nebude točiť

hlava, začala sa strachovať Sofia

a chcela zmotiť špagát. Juj, čo

sa deje? Sofia začula prásk

– rýchlo sa pozrela na

cievku so špagátom,

ale už bolo

neskoro.

Koniec špagátu sa z cievky odmotal.

Červené srdcia unášali
Félixa okolo jablone ďalej
ku kostolnej veži.

„Pomoc, pomoc!“ kričala Sofia tak hlasno, ako len vedela. Dvere na dome sa rozleteli.

„Sofia, čo sa stalo?“ kričal otec.

„Félix mi uletel,“ vzlykala Sofia, „a všetko je to moja vina!“

„Odletel?“ neveriace sa pýtal otec.

„Áno,“ nariekala Sofia a ukázala na kostolnú vežu.

„Rýchlo, chytíme ho!“ zakričal otec a nasadol na bicykel, úplne zabudol, že má na nohách papuče.

Aj keď obaja krúžili dokola, skúmali oblohu a pýtali sa okoloidúcich, po červených balónoch a plyšovom zajačikovi nebolo ani chýru, ani slychu. Keď sa zotmelo, uzímená a zúfalá Sofia aj jej bezradný otec sa vrátili domov, ale, žiaľ, bez Félixu.

